

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 107/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Dobrovičom, LL.M., Záhradnícka 27, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B3-6Tk/3/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B3-6Tk/3/2021.

2. Z obsahu sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že bol v konaní sp. zn. B3-6Tk/3/2021 právoplatne odsúdený pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného poriadku, a to naposledy rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/9/2022 z 12. mája 2022. Sťažovateľ v trestnej veci vedenej mestským súdom pod sp. zn. B3-6Tk/3/2021 podal proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 4To/9/2022 z 12. mája 2022 na mestskom súde 17. decembra 2024 dovolanie podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku, teda mimoriadny opravný prostriedok, ktorého podaniu predchádzala procesná aktivita sťažovateľa spočívajúca v podaní podnetu na podanie dovolania ministromi spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorý bol doručené mestskému súdu 9. januára 2024.

3. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti namieta porušenie označených práv, ku ktorému malo dôjsť postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B3-6Tk/3/2021, ktorý jeho podmet na podanie dovolania adresovaný ministrovi spravodlivosti nepostúpil ministrovi spravodlivosti bez zbytočného odkladu, čo potvrdil aj predseda mestského súdu v písomnej odpovedi z 18. decembra 2024 na sťažovateľom podanú sťažnosť podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s § 55 ods. 3 Trestného poriadku.

4. V petite podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby nálezom vyslovil porušenie označených práv, prikázal mestskému súdu konať v konaní vedenom pod sp. zn. B3-6Tk/3/2021 bez zbytočných prietáhov, priznal mu primerané finančné zadostučinenie vo výške 5 000 eur a náhradu trov konania.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (pozri napr. I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020).

7. Ústavný súd posúdením sťažovateľom atakovaného postupu mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B3-6Tk/3/2021 spočívajúceho v nepredložení jeho podnetu na podanie dovolania ministrovi spravodlivosti po dobu viac ako jedného roka (od jeho podania 9. januára 2024 do času podania ústavnej sťažnosti 13. februára 2025) konštatuje, že podanie podnetu na podanie dovolania ministrovi spravodlivosti (podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku, a to ani v kontexte podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (II. ÚS 268/2012, I. ÚS 585/2012, II. ÚS 827/2014, I. ÚS 73/2015, I. ÚS 417/2015, III. ÚS 68/2017, II. ÚS 269/2021).

8. Podnet na podanie dovolania nie je riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom a z hľadiska trestného procesného práva ho možno považovať iba za informáciu ministrovi spravodlivosti ako oprávnenému na jeho podanie, ktorá bez ďalšieho nezakladá zákonom ustanovené právne dôsledky. Ustanovenie § 369 ods. 1 Trestného poriadku neukladá povinnosť (nevzniká právny nárok) vyhovieť podnetu. Je na úvahe ministra spravodlivosti posúdiť a rozhodnúť, či podá alebo nepodá dovolanie v závislosti od zistenia, či sú zákonné podmienky na podanie dovolania splnené.

9. V nadväznosti na uvedené ústavný súd uzatvára, že keďže sa osobe podnecovateľa na podanie dovolania ministrovi spravodlivosti neposkytuje ústavnoprávna ochrana vo vzťahu k reakcii ministra spravodlivosti na podnet (podanie podnetu nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana), nemôže v dôsledku sťažovateľom namietanej nečinnosti mestského súdu v konaní vedenom sp. zn. B3-6Tk/3/2021 pri predkladaní podnetu ministrovi spravodlivosti dôjsť k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Navyše sa sťažovateľ mohol/mal pri podávaní podnetu na podanie dovolania obrátiť priamo na ministra spravodlivosti, pričom v sťažnosti neuviedol žiadne okolnosti, v ktorých dôsledku by tak urobiť nemohol.

10. V sekundárnej rovine svojej argumentácie ústavný súd poukazuje na to, že právna neistota sťažovateľa už bola odstránená jeho právoplatným odsúdením, teda rozsudkom krajského súdu sp. zn. 4To/9/2022 z 12. mája 2022, a to bez ohľadu na to, že proti nemu sťažovateľ až 17. decembra 2024 podal dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorým sám disponuje. Postup mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B3-6Tk/3/2021 je tak možné hodnotiť z pohľadu garancií vyplývajúcich z obsahu sťažovateľom označených práv až od 17. decembra 2024, pričom takto lokalizovaná doba konania mestského súdu do času podania ústavnej sťažnosti 13. februára 2025 je plne ústavne konformná.

11. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu